ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ετησία δρ. 400.—Εξάμηνος δρ. 200
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ετησία Αγγλ. —Αμερικ. δολλ. 15

ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΙΣΤΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ ΜΑΣ
Πάσα δικαίωσις της δημοσιεύσεως δέον να έχη την σφραγίδα αυτής και την υπογραφήν του αλκαιρεσίου Διευθυντος της

ΑΘΗΝΑΙ, Σάββατον 5 Μαΐου 1934 ΓΡΑΦΕΙΑ: Σταδίου 23 (Μέγαρον Καραπάνου) Διευθυντής Τυπογραφείου: ΝΙΚ. ΑΘΗΝΑΙΟΣ (Κατοικία: Κυκλάδων 89)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ

Η περίφημη ρ βεντέτα Μαρί Ζίλιγκερ, ή οποία θριαμβεύει τελευταίως εις τους δραματικούς ρόλους

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΤΕΡΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

ΕΝΑΣ ΤΡΕΛΛΟΣ ΕΣΚΟΤΩΣΕ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ, ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΠΕΙΤΑ ΗΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕΝ

Η «ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ» ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Η άδελφή τοῦ τρελλοῦ δολοφόνου ποὺ τοῦ ἐνέπνευσε τὸ αἴσθημα τῆς ζήλειας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἀπρίλιος ('16. ὑπηρεσία).— "Ενα ἔγκλημα, πρωτοφανές εἰς ἀγριότητα ἐξετυλίχθη πρὸ ἡμερῶν, εἰς τὸ μικρὸν χωρίον Λαιμόν, ἀπέχον περὶ τὰ 14 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Μπάρ-λὲ-Πτύκ. Ἕνας τρελλός, ὁ Ρομπὲρ Ρενώ, ἐσκότωσε τὴν μητέρα του, τὴν ἀδελφήν του, τὴν μικρὰν ἀνεψιάν του καὶ κατόπιν ηὐτοκτόνησε.

Τὸ μικρὸ χωριουδάκι, μὲ τοὺς τετρακοσίους κατοίκους ἀνεστατώθη ἀπὸ τὸ πρωτοφανὲς ἔγκλημα. Οἱ φιλήσυχοι γεωργοὶ τοῦ κατακόκκινου ἐκεῖ δὲν μποροῦσαν νὰ φαντασθοῦν ποτὲ ὅτι τὸ ἤσυχο σπίτι τῆς χήρας Ρενώ, θὰ γινόταν θέατρο, μιᾶς τόσῳ φρικτῆς τραγωδίας.

— Ἡ φιλοχρηματικὴ ἀνὸς τρελλοῦ

Ὁ Ρομπὲρ Ρενώ, ὁ μικρότερος γυιὸς τῆς χήρας Ρενώ, ἦταν ἀπὸ μικρὸ παιδί, τύπος ἀνισορρόπου. Εἶχε μιὰ ἰδιαίτερη ἀγάπη στὸ χρῆμα καὶ γι' αὐτὸ δὲν εἶδε μὲ καθόλου καλὸ μάτι, τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς του Λουσὲλ μὲ τὸν ἀστυνομικὸν Γκυγέ, ποὺ ἔγιναν τὸ 1928. Ὁ Ρομπέρ, εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου τῆς ἀδελφῆς του ἀπὸτὴν ἐμμονηδέα ὅτι αὐτὴ μὲ τὸν σύζυγόν της, θὰ τοῦ ἀπεστεροῦσαν τὸ ἑξ τῆς πατρικῆς του περιουσίας μερίδιον.

Πρὸ δεκαπενθημέρου, ὁ Γκυγέ, ἔλειψε μηνιαίαν ἄδειαν, καὶ ἤλθεν εἰς τὸ Λαιμόν, μαζὶ μὲ τὴν σύζυγόν του καὶ τὴν μικρόλια κόρη του. Ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ δυσηρέστησε πολὺ τὸν Ρομπέρ. Ὅταν ἔβλεπε τὴν μητέρα του, νὰ χαϊδεύῃ τὸ μικρὸ ἐγγονάκι της ἐγένετο σκοτὸ θηρίο. Ἔλεγε ἀσχίσεια (μέσα στὸ τρελλό μυαλό του νὰ δημιουργῆται τὸ αἴσθημα τῆς ζήλειας. Ὅτι μικρὸ χαριτσάκι τῆς ἀδελφῆς του, βλέπε ἕνα μεγάλο ἐχθρό του.

Πέρασαν μερικὲς ἡμέρες, χωρὶς νὰ σημειωθῆ τίποτε τὸ σοβαρὸ στὸ σπίτι τῶν Ρενώ. Τὴ Τρίτη τὸ βράδυ ὁ Ρομπὲρ, ἐπῆγε στὸ Μπὰρ-λὲ-Πτύκ, περιμένοντας τὴν ἀναγγελία τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς κληρώσεως τοῦ μεγάλου λαχείου. Κατὰ τὶς 9 τὸ βράδυ, ὁ ἀσύρματος ἀνήγγειλε τὰ ἀποτελέσματα. Κανένας ἀπὸ τοὺς δέκα λαχνοὺς ποὺ εἶχεν ἀγοράσει ὁ Ρενώ, δὲν εἶχε κερδίσει.

— Τὸ Δράμα

Ἀμίλητος ὁ Ρομπὲρ ἐπῆρε τὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ του. Ἔφθασε στὸ σπίτι του καὶ ἀνέβηκε στὸ δωμάτιό του. Ἐκεῖ ἐγέμισε ἕνα κυνηγετικὸ δίκανο καὶ κατέβηκε στὸ δωμάτιο τῆς μητέρας του. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἡ χήρα ἐκοιμᾶτο. Ὁ δολοφόνος πλησίασε τὸ κρεβάτι καὶ σκόπευσε τὴν καρδιὰ τῆς μητέρας του. Ἕνας πυροβολισμὸς ἀκούστηκε μέσα στὴ νύκτα. Ἡ χήρα Ρενὼ ἦτο νεκρὴ καὶ ἀπὸ τὸν κρότο τοῦ πυροβολισμοῦ ξύπνησε ὁ γαμβρὸς τοῦ δολοφόνου. Ἐπῆρε ἕνα μαχαίρι καὶ βγῆκε στὸ διάδρομο. Ἐκεῖ συναντήθηκε μὲ τὸν Ρομπὲρ καὶ ὁρμησε ἐπάνω του γιὰ νὰ τὸν ἀφοπλίσῃ. Προτοῦ, ὅμως φθάσῃ κοντά του ὁ τρελλὸς τὸν ἐπυροβόλησε καὶ τὸν ἄφησε κ' αὐτὸν νεκρό.

Ὁ θόρυβος ἔκαμε τὴν ἀδελφὴ τοῦ δολοφόνου νὰ βγῇ διὰ τὸ δωμάτιό της. Μόλις ἀντίκρυσε τὸ πτῶμα τοῦ συζύγου της ἔβγαλε μία ἀπελπισμένη φωνὴ καὶ ἔπεσε λιπόθυμος. Ὁ Ρομπὲρ τότε ἐπῆρε τὸ μαχαίρι ποὺ κρατοῦσε πρὶν ὁ γαμβρός του καὶ πλησιάζοντας τὴν λιπόθυμον γυναῖκα τῆς ἔκοψε τὸ λαιμό.

— Στὸ χωρτφιὶ

Ἀφοῦ τελείωσε τὸ ἀπαίσιο ἔργο του ὁ τρελλὸς φονιάς, βγῆκε τρέχοντας ἀπὸ τὸ σπίτι του φωνάζοντας.

— Βοήθεια! Θὰ μὲ σκοτώσουν οἱ ληστές!

Οἱ φωνὲς αὐτὲς τοῦ δολοφόνου ξύπνησαν τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔτρεξαν στὸ σπίτι τῆς χήρας Ρενώ. Ἐκεῖ βρέθηκαν μπροστὰ στὸ φρικτότερο καὶ ἀπαισιότερο θέαμα. Ἡ χήρα Ρενώ, μὲ ἕνα τρομερὸ τραῦμα στὸ στῆθος, ἔπλεε στὸ αἷμα ἑπάνω στὸ κρεββάτι της. Ὁ ἀστυνομικὸς Γκυγέ, θανάσιμα τραυματισμένος, σπαρταροῦσε ἀκόμη στὸν διάδρομο.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς χωριανοὺς ἔτρεξαν νὰ πιάσουν τὸν δολοφόνον. Ἕνα βραματικὸ κυνηγητὸ μέσα στὰ χωράφια ἐπηκολούθησε. Ὁ Ρομπὲρ κατάλαβε, ὅτι δὲν τοῦ ἔμενε καμμιὰ ἐλπίδα νὰ διαφύγῃ. Στὰ χέρια του κρατοῦσε ἀκόμη τὸ δίκανο, ποὺ εἶχε γεμίσει ξανὰ μετὰ τὸ φόνο τῆς ἀδελφῆς του. Τὸ ἔστρεψε στὸ κρανίο του καὶ τράβηξε τὴν σκανδάλη. Ὅταν οἱ χωρικοὶ ἔφθασαν κοντά του ἦταν πιὰ νεκρός.

Η. Γ.

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΗΝΟΙΞΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΑΣ ΤΟΥ ΕΙΣΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας Ἀθηνῶν, εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος ὁ καιρὸς ἐτράπη πρὸς τὴν βροχήν, ἐνῷ εἰς ἄλλας περιφερείας ἔπεσαν καὶ πάπουρα βροχαὶ πολὺ εὐφορητικαὶ διὰ τὴν γεωργίαν.

Βροχαὶ ἔπεσαν εἰς τὴν Ἠπειρον, εἰς τὴν δυτικὴν καὶ κεντρικὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς ἄλλα μέρη. Ἡ ἀνατολικὴ Ἑλλὰς δὲν ἐδέχθη ἀκόμη τὴν ἐπίδρασιν τῆς βροχῆς. Ἀλλὰ ἡ μετεωρολογικὴ ὑπηρεσία θεωρεῖ πιθανὸν ὅτι ὁ βορρᾶς τοῦ κάμπου θὰ καλύψῃ ἢ θὰ ἐπεκταθῇ ἐφ' ὅλοκλήρου τῆς χώρας.

Ἡ βροχὴ τὴν ἡμέραν αὐτὴν εἶνε γενικῶς ὠφέλιμος εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῆς γεωργίας. Κυρίως ὠφελοῦνται τὰ σιτηρά, τὰ μποστανικά, τὰ καπνά, αἱ ἐλαῖαι, αἱ ἀμπελοί, τὰ καρποφόρα γενικῶς δένδρα.

Ἐπίσης ὠφελιμοποίησε εἶνε ἡ βροχὴ διὰ τὴν κτηνοτροφίαν. Κατὰ τὰ δεδομένα τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, αἱ βροχαὶ δέν ἀκολουθοῦνται ἀπὸ διάμεσον θερμὸν καιρόν. Τὰ σιτηρὰ μας θὰ ἔχουν ἀσφαλῆς ἐκατοντατικὰτην ἀπόδοσιν. Τὸ δημητριακὰ μας ἔχουν κυρίως ἀνάγκην μιᾶς καλῆς βροχῆς τώρα καὶ φυσικὰ καιροῦ. Πολλὰ βροχὴ τοὺ νοεῖται, μὲ ἐναλλαγὴ θερμοῦ καιροῦ, θὰ ἀνεβήκουν καταστρεπτικαὶ διὰ τὴν γεωργίαν.

Τὰ σπουργιτάνι τῆς Γεωργίας θεωρεῖ τὴν μέχρι τῆς 10 Μαΐου περίοδον, τὴν κρισιμοτέραν διὰ τὰς καλλιεργίας τῶν δημητριακῶν. Ἀπὸ τὴν ἐσόδιαν ἡ διαμονὴ κατάστασιν τοῦ καιροῦ ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ Μαΐου θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ καλὴ ἢ ἡ κακὴ ἀπόδοσις τῶν σιτηρῶν μας καὶ γενικώτερον τῆς γεωργίας ἐπὶ τῶν λεγομένων πραιμίων καλλιεργειῶν.

ΤΟ ΦΥΤΟΝ ΤΗΣ ΗΔΟΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΘΑ ΑΡΧΙΣΗ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΗ ΟΛΟ ΤΟ ΕΝΑΠΟΘΗΚΕΥΜΕΝΟΝ ΧΑΣΙΣ ΔΙΑ ΝΑ ΤΟ ΠΑΡΑΔΩΣΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΥΡ!...

ΚΑΙ ΘΛΙΒΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΑΣΙΣΘ ΠΟΤΑΣ

Ἕνα ζήτημα μεταξὺ κράτους καὶ παραγωγῶν, ὀφειλόμενον ἀπὸ δεκαπενταετίας περίπου, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς τελικῆς ρυθμίσεως.

Τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶνε ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον καὶ πρωτότυπον, ἔχει δὲ ἀσχοληθῆ μὲ αὐτὸ κατὰ καιροὺς καὶ ἡ δημοσιογραφία. Πρόκειται περὶ τῶν ἀποθεμάτων χασίς, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς χεῖρας παραγωγῶν, ἀπὸ δεκαπενταετίας σχεδόν. Ἀπὸ τοῦ 1920 δηλαδή, ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ 1920. Ὡς γνωστόν, μέχρι τοῦ 1920 ἡ καλλιέργεια τοῦ χασίς ἦτο ἐλεύθερα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ ὑδικὸς κάναβις, ὅπως λέγεται ἐπιστημονικῶς τὸ χασίς, ἐκαλλιεργεῖτο εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Τριπόλεως καὶ οἱ καλλιεργηταὶ τοῦ χασίς ἐκέρδιζον πολλὰ ἀπὸ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς καλλιεργίας. Τὸ χανδρικὸν ἐμπόριον τοῦ χασίς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἦτο ἐλεύθερον. Ἐλευθέρα ἦτο καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ χασίς. Ἀπηγορεύετο ὅμως αὐστηρότατα ἡ λιανικὴ πώλησις τοῦ χασίς ἐντὸς τῆς χώρας καὶ ἐτιμωροῦντο καὶ οἱ λιανικὸς παλαιοὶ καὶ οἱ καινίζοντες χασίς καὶ οἱ διατρόοντες χασισοποτικὰ κέντρα. Ἐν τοιούτοις, λόγῳ τῆς ἀφθονίας τοῦ χασίς, τῆς φθηνείας του καὶ τῆς εὐκολίας μὲ τὴν ὁποίαν ἦτο δυνατὸν νὰ προμηθευθῇ κανεὶς χασίς, τὸ λιανικὸν ἐμπόριον κατάντησε σχεδὸν ἐλεύθερον καὶ οἱ χασισόπωται ἐμετρῶντο κατὰ χιλιάδας. Ἔπειτα ἦλθεν ἡ ἀπαγόρευσις τῆς καλλιεργείας χασίς, κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία εἶχε συμφέρον νὰ παύσῃ ἡ Ἑλλὰς καλλιεργοῦσα τὸ ναρκωτικὸν αὐτό.

Ἡ Ἀγγλία ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν Αἴγυπτον ἢ ἀκριβῶς εἴπεῖν διὰ τοὺς Αἰγυπτίους. Ἡ Ἑλλὰς ἦτο ἡ κυριωτέρα χώρα ἐξαγωγῆς χασίς εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἶχε κατανήσει νὰ μὴ ὑπάρχῃ σχεδὸν Αἰγύπτιος ἀ ὁποῖος νὰ μὴ χασισοπατῇ. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ ἐπέμενεν ἡ Ἀγγλία ἐναντι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ξδημοσιεύθη κατόπιν σειρὰς διαπραγματεύσεων ὁ νόμος περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καλλιεργείας τοῦ χασίς.

Ὀθτωδῇ, ἡ περιφέρεια τῆς Τριπόλεως, ἡ εἰκοσιζουσα πολὺ χρήμα ἀπὸ τὸ χασίς ἔχασε τὸν πόρον αὐτόν, ἐπὶ πλέον δὲ εὑρέθησαν πολλοὶ παραγωγοὶ ἐκόντας εἰς χεῖρας των, μεγάλα ποσὰ χασίς ἀδιάθετα...Τὰ χασίς αὐτὰ, ἐπέμενον οἱ παραγωγοὶ νὰ τὸ ἀγοράσῃ τὸ κράτος, καὶ νὰ τὸ καταστρέψῃ. Ἤτο ὁ δεύτερος ὁ ζημιοῦσα αὐτοί. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς καλλιεργίας τοῦ χασίς ἀρκετὰ τοὺς ἐζημίωσε, διότι ἀντικατεστάθη ἡ καλλιέργεια αὐτὴ μὲ ἄλλα εἴδη, πτωχότερης οἰκονομικῆς ἀποδόσεως.

Τὸ ἐπομένως δίκαιον νὰ ἀποζημιωθοῦν οἱ καλλιεργηταὶ, τοῦλάχιστον διὰ τὰς παρακαταθήκας τοῦ χασίς τὰς ὁποίας εὑρήκαν ἐναντίας εἰς χεῖρας των, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπαγορευτικοῦ νόμου.

* * *

Ἀπὸ τοῦ 1920 μέχρι σήμερον τὸ ζήτημα παρέμενεν ἐκκρεμές μολονότι κατ' ἀρχὴν τὸ κράτος ἦτο ἀναγνωρίσει εἰς τοὺς παραγωγοὺς τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως των διὰ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα εἶχον εἰς τὰς χεῖρας των. Τέλος, δόμως νόμος, ἐδέχθη τὸ ὑπόδειγμα νὰ παραλάβῃ τὸ χασίς τὸ εὑρισκόμενον εἰς τὰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν, νὰ τοὺς ἀποζημίωσῃ, καὶ νὰ τὸ κάψῃ.

Ἡ παράδοσις τοῦ χασίς θὰ γίνεται ἤδη εἰς τὸ καπνοκοπτήριον Ἀθηνῶν. Οὔτω θὰ χαθῇ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ τελευταία ποσότης χασίς—ἂν καὶ δὲν φαίνεται πιθανὸν ὅτι δὲν θὰ ἀποκρυβῇ καὶ ἕνα μέρος—καὶ οἱ χασισοπόται θὰ ἀναγκάζονται νὰ προμηθεύωνται χασίς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Ἀφοῦ τὸ θέλει ὅμως ἡ Ἀγγλία...

— Τὸ κίνημα τοῦ χασίς

Καὶ γεννᾶται τώρα τὸ κατωτέρω ζήτημα:

Τὸ χασίς, ὡς ναρκωτικόν, ἔχει τὰς καταστρεπτικὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι γενικῶς τοῦ ἀποδίδονται ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην, ἢ εἶτε ὀλιγώτερον καταστρεπτικόν;

Τὸ ναρκωτικὸν αὐτὸ προσβάλλει κυρίως τὸ νευρικὸν σύστημα, ὅπως καὶ τὰ πλείστα ναρκωτικά. Ἀλλὰ αἱ καταστροφαὶ τὰς ὁποίας φέρει εἰς τὸν ὀργανισμόν, φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε τόσον τραυματικαί, ὅσον αἱ κατὰ στροφαὶ τὰς ὁποίας προξενεῖ τὸ ὄπιον, ἡ κοκαΐνη, ἡ καφεΐνη, ἡ μορφίνη, ἡ χλωράλη καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ αἰθήρ. Ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα χασισοπόται καπνίζοντες χασίς ἀπὸ δεκαετίας, ἀπὸ εἰκοσαετίας, ἀπὸ τριακονταετίας, οἱ ὁποῖοι στέκονται πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν των. Ἂν ἀνθέξῃ ὁ ὀργανισμὸς τόσα χρόνια, δὲν μπορεῖ χωρὶς μεγάλον κίνδυνον νὰ συνεχίζῃ εἰς τὸ ἄπειρον σχεδόν-καπνίζων χασίς. Ἐντυπῶθην ὅπαρξις παλαιῶν χασισοπατῶν οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι δὲν τοὺς πειράζει πλέον ἡ χρῆσις τοῦ.

Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον μὲ τὸ ὄπιον καὶ μὲ τὰλλα ναρκωτικά. Ἡ μορφίνη, ἡ κοκαΐνη, ἡ καφεΐνη, ἡ χλωράλη, ἡ ἰρωΐνη, φονεύουν τὸν ἄνθρωπον. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀνθέξῃ κανεὶς ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν χρῆσιν των. Ὁ ὀργανισμὸς γίνεται κουρέλι, ἐρείπιον καὶ ὁ θάνατος ἐπέρχεται ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγα ἔτη, ἂν συνεχίζεται ἡ χρῆσις τῶν ναρκωτικῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ αἰθὴρ ἀκόμη πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι φέρει καταστρεπτικώτερα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὸ χασίς, ὅταν μάλιστα τὸν χρησιμοποιοῦν γυναῖκες.

— Τὸ χασίς καὶ οἱ δερβίσοι

Καὶ κάποιο ἄλλο σημεῖον δίον ἰδιαιτέρας παρατηρήσεως πρέπει τὰ σημειωθῇ. Τὰ γάματα τῶν δερβίσων, οἱ ὁποῖοι ἐκαινηγυρίθησαν ἀπὸ τὴν Κεμάλ, ὀφίστανται εἰς ἄλλα μέρη τοῦ μουσουλμανισμοῦ, κάνουν μεγάλην χρῆσιν χασίς. Οἱ δερβίσοι θεωροῦν τὸ χασισοποτεῖν ὡς ἕνα εἶδος θησκευτικῆς ἐπιταγῆς ἐρχονται εἰς ἐκστασιν πίνοντες καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μέθης τοῦ χασίς φάλλουν θρησκευτικὰς ὠδάς, χορεύουν θρησκευτικοὺς χορούς. προφητεύουν καμμιὰ φορά. Δὲν εἶναι ταῦτολου παράταλμον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ χασίς ἡ ἄλλων παλαιῶν φυτικῶν ναρκωτικῶν, ἤρχισεν ἀπὸ τὰ διάφορα θρησκευτικὰ τάγματα, ἀπὸ ὀρχιαστάτης ἐποχῆς. Ἕνα δὲ ἀπὸ τὰ τάγματα αὐτὰ θὰ ἦ, ὡσαν καὶ οἱ δερβίσοι δ' ἀποδείξωμεν καὶ οἱ χασισοπόται εἰς τὴν γλῶσσαν των ὀνομάζονται «δερβίσοι».

Κ. Φ.

ΔΙΑ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΣΟΥΝ ΟΙ ΘΩΜΑΔΕΣ

ΕΠΙΒΕΒΑΙΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΒΟΡΓΝΕΙΦ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΔΑ ΣΧΒΑΕΤΣ

ΙΔΟΥ ΚΑΙ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ

Τὴν 28ην Ἀπριλίου τ. ἐ. ἐπῆγε ὁ «Ἡμερήσιος Κῆρυξ» εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἐφημερισμοὺς ὡσεν ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Βόλου, ὅπου ἐγκαταβιοῦν οἱ ἰδιαίτεροι ὑποστηρικταὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀνακοινωθέντος γάμου καὶ τῶν ἐκφραστῶν Λευκίππου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλάβομεν τὰς ἀκολούθους πληροφορίας. Βαρονέζα Βορονσκάγια, ἀγαπητὴ τῆς ἡλικίας του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρξε καὶ ἡ Σχβάετς, ἐπιστρέφουσα ἐκ τῆς καταγωγῆς, κατασκηνώσεως τοῦ Βουκουρέστι καὶ ἐγκαθέστη τῆς διαμονῆς Μάγδας Λουτέσκο, χάριν τῆς ὁποίας ἐπῆγε ὁ βασιλεὺς Κάρολος διεξοδικὴν τὴν πραγματεύσεως τῆς ἐπιστροφῆς τῆς ἐπιστροφῆς τῆς ἐπιστροφῆς